

Această foaie este de dor' ori pe săptămînă Sîmbăta și Miercuri.
 Предъ авонаментъши пентру trei luni și un sfert de an.
 O foaie singură 20 parale.

DIMBOVITA

Авонага се face în Букрешти, на Либрария за Christ. Ioaninu et Co Romanov. În distrikte la koresponden. și. Or че авонамент тре-вге пълнит индатъ къ съскриerea.

Foia politică și literară. 9

Redactorii responsabili DIMITRIE BOLINTINEANU.

PRINCIPATELE UNITE.

Domnișă va ptea konvoka Adunarea extraordinară prekm asemenea VA ПЪТЕА А О III DESFIINȚA. În acestă din zrmă kas este datorș a konvoka o adoa adunare, etc.

Apt. 17 al Konvenției.

București 14 Martie.

Am priimit de la mai maldă amici inștrăi kă es-primăm o zrm partikulară asupra boerilor mari din dară. Mărturisim kă această idee nă ne trekăse inkă prin kap pntă astăzi. Noi nă sîntem de așeia che împarte para în tabere prekm pistorii împart vitele în tărme de mna întăiș, a doa, a treia. etc. Konvenția din mai malte klase face o nașione, Prin prinșipal de egalitate che amază între toți Romniș fbră niș o diferinș. Deș nă mai este niș o nevoe a veni astăzi mi a mai vorbi de virtșdile saș de meritele șnor klase che nă mai există. Astăzi este o nașione; tot che poate să distingă pe Romniș din Romniș, sînt virtșdile mi vișirile personale. Lășm să se okșne de klase istoria. Istoria skriș de mniș independinte mi imparșiale va ziche negremit kă pșterea inkredinșată klasei chelei mari, într'șn timp de 28 de ani, se depășese în mna ei ka șn mare glob de bronz în mna pșpndă a șnși kopolam. Kă nă a rșmas niș șn mijlok prin kare această klasă să nă arate inkapacitatea chea mai mare șnită kă vișirăi che mai renșgnent. Dar kă această pștere, de ar fi trekșt în mna klasei inferioare, nă ar fi fost mai bine șrijinită, kăș așeleamă defekte înbrșdimaș toate așele klase; kă așeste klase pștise deriș tribștel lor fie-kare în parte, în oamenī kă prinșipiā frșmoase, mi kă această penișieră de bșrbașii emișii din toate rșmșrile nașionii singură ar fi fost în ștare să fa-kă feričirea șrni.

Iată che va ziche istoria epocăi trekște.

În șfșrșmit, de vom sta să arșnkăm okii pe trekștel de ei, vedem așeste klase rivale che se dispștaș pe pștere, amșndoz de o potrivă inkompetente în arta de a gșverna, amșndoz linsite de o potrivă de invșdștșră, de intelișenș, de probitate. Singura distinkșione între ele era trșșiea ridikșlă a chelei d'întăiș, mi beseda trșștoare a chelei de al doilea. În amșndoz înș se așlăș oamēni de șimțimente nobile, mi patriotice, de intelișenș șșperioară, kăș mi oamenī pșrșșidă de toate kșalitșdile. Tot che a fost element favorat de natșră mi de edșkășione, a

trebșit să se ridiche mai pșșș de linia în kare eraș destinaș să se pearș; aș trebșit să se șneaskă, să lăkreze mi să pșpare o eră noș, era în kare întrșm astăzi, Iată tortă istoria klaselor.

Astăzi înș nă mai sînt klase. Toți Romniș aș așelamă drentă la pștere. Meritele personale singure poate să ameze o distinkșione între individe, fbră să formeze klase.

Noi nă vom inkrimina pe nimenī pēntreș pasșerea sa, ori kare fie această pasșere, kăș pasșerea nșmai esersează șn drent. Nă vom inkșvișnda niș odată înjositele trebșinșe de rșșbșnșri che fak o krimă chelei che nă este pșkșt de pșrinșii lakei; dar nă inkșvișndăm niș dobitoșestile pretenșionē che fak iară o krimă cheilor che sînt pșkșdă de pșrinșii boeri mari. Singura nobilime pēntreș noi este meritș personal. Așest meritș singur il vom apșra, kăș singur rșșare astăzi pe rșinele șnei konștitșșionē de 28 de ani.

Cheia che kritikăm sînt indiviziī în kare se personifikă prinșipiāi chei rși; sînt tendinșele ori kșror persoane che vor înșerka a adșche lăkrșrile trekștșlă, vie de la klasa înaltă saș vie de la klasele inferioare. Pntă ași se întinde pșterea leșilor; pntă ași se întinde mi pretenșionēa noastră. Nă pștem dar rșni șnora niș nșmele niș vekimea familiei lor, kăș nă pștem rșșe pașinele istoriei. Cheia che pștem, cheia che este jșst, cheia che este legal e să vegiem ka pșterea să nă mai fie de astăzi înainte proprietatea niș șnei klase, ori kare ar fi, și gloria nașionēi reprezentată de toate intelișinșele sale.

D. B.

Nimenī nă poate tșgșdăi kă imperiș otoman este indekadinș.

Această mare mi pștintă împșrșdie a înșetat de kșdă-va ani să primeaskă mișkare din voinșa sa proprie: dintr'o fiinș neșesarie a devenit o fiinș kontenșentă. Voinșa sa este șșpșș voinșei pșterilor eșropene, mi șerkșl în kare are să eserseze fakșltșdile sale este tras de mai n'ainte de Eșropa. În skșrt kondișionēa sa politikă pșesintă astăzi o stare che se poate nșmi kă drent kșvint veselaș Eșropean.

Kășzele așestei deklinșri sînt mltē mi de felșri diferite; înș ori kare ar fi natșra lor, nă vom ezita a pșne în frșntea tștșlor kășzelor de slăbicișne, politika Porșei vis-a-vis de popșlașionēle krestine din așestă imperiș.

Ora de perire a împșrșdiei otomane va șșna nă-mai în zioa kșnd așeste popșlașionē krestine vor veni să cheară sokoteală împșrșdiei de trekșt. Așest adevșr este dovedit prin istoria fanșilor șvșrșmișii în mai mltē epocē. Așestī fanșii aș dovedit kă Tșrșiaes te invșlnerabilă la

lovitșrile ce pot să-î vie din afară. Psterile Eșronene, nș vor permite niș odată șniea din ele niș o lovitșră kontra imperișlș. Helozia lor nș va erta niș șnia a se mșri ne rșinele așestș mare imperiș. Din kontra, tot așestș fanș ne aratș kș de kște ori șna din popșlășionele Tșrșiei s'a skșlat kontra ei, Tșrșia atribșit șb heardș kște o pșluantș din mantia sa imperială, kș aprobășionea pșterilor Eșronene. De șnde șrmeazș dar kș perikolșl ce așest imperiș poate șb inșerșe este în nemșldșmirile popșlășionilor krestine din sîșl șbș. Aiș este rșl mi aiș dar trebșe a se vindeka.

A mșldșmi doringele așestor popșlășionș saș șb raportșl nașionalitșdei, saș șb raportșl institșșionelor liberale, este a inșimșina, a inștșra ori ce kșvinte ce ar pștea pșne imperișl în pozișionea enișkș vis-a-vis de krestini. Inșș aiș vine o inștșbare de cea mai serioaș konșiderașione. Eșekșșionea așestș proiect se șere șb fie bine nemeritș. A lșsa Pșterilor streine șb ea inișiativa în tot ce privesșe satisfășerea doringelor krestinilor mi a fașe dșne invitășionea lor, ar fi ka kșnd nș s'ar fașe nișk; poate mi mai rșș, kșș în așfel de kaz, rekșnosșinșa popșlășionelor krestine ar fi pentș nșteri, nș pentș imperiș; Dar a lșsa de la sine inișiativa, pșveninș așfel kiar okazișnea de a pștea șb se amestșe streiniș, așeasta ar fi meritșl Porșei otomane.

Am mai zis mi o repetșm. Tșrșia avea frșmoașe simpatii în prinșinatele Dșnșrei, sînt kșșl-va ani. Dar așeste simpatii se știnsșrș inșdatș ce Poarta se pronșșșș kontra șnirei. Rola frșmoașe ce avea ea vis avis de krestini, o treks în mșnile Rșșiei, inștokmai ka șn șlbatek ce gșșind șn frșmos diament, il dș alșsia ce șvie șb-lș pșrșiaskș.

Eșperienda treksșlși va pștea servi în. Porși în inșreșșrșrile de fașș, anșono de aleșerea de la 24 genarie? iatș ce nș pștem inșkș kezșșș. Dar sîntem sigșri kș daka Tșrșia lșsa aștș datș inișiativa șure a rekșnoaște aleșerea, voinșa ei nș ar fi mai fost șșnșș la voinșa konferinșelor kare, de ar fi kiar favoritoare Romșnilor, nș va krea niș o rekșnosșinș de la Romșni pentș Tșrșia, mi kare de nș ar fi favoritoare, ar adșoga șra în protiva imperișlș. D. B.

Cronica interioară.

Proiektșl de 200 miș galbeni ce vșstierăș voeste a lșsa kș inșșrșștșre ka șb inșlesneaskș komerșișl, s'a dat la adșnare.

Afarăș dș kșșl-va oamenș interesășl în kestășne mi kare vor șb inșdatoreze de amișii lor saș șb mi fakș popșlaritate inșr'o mare parte de amatori, toatș para inșlișșentș mi inșependinștș desanșrobeașș așest mod de inșlesnire. Și pe oameșșii e o șșșșin. Nș este în deștșl a se foloșș șine-va de mijlokșl de a fașe șb treakș opinășionile sale, ori kare ar fi, trebșe a avea opinășionș șșnștoașe fșrș kare așel mijlok devine în mșna șelși ce mi treșe opinășionea ka o armș perikșloașș în mșna șnși komil. Aștșzi oameșii mi aș format o mșldime de bșnșelș. Șniș aș lșsat așel proiect ka șn mijlok de a se skșpa o kasș negșștoreaskș ameninșatș de a inșeta. Alșș zik kș proiectșl în sine nș dînteașș niș de kșm la o inșșrșștșre de 200 miș galbeni pșrekșm șșnș, și la inșkșșinșșarea mijloașelor ka șb se poatș dispșne de șșma de 70 miș galbeni ce are statșl prin difeșrite kase, ka prinșr'așeasta, skșpșndș-se interesele șșș nșmite, șb kotșșneaskș șșma de 70 miș galbeni, ka șb

opreaskș statșl de a o inștșreșșinșa în lșkșrși de șn inșteres nașional.

Pșrekșm nș pștem merșe pșnș șb eșnikșm simșșl așelși proiect inșr'șn kin atșt de defavorabil pentș persoana ce aș inștokmit proiectșl, nș pștem niș a-l inșkșșinșa. Așest proiect nș poate prodșșe niș șn bine în nișdș. Trebșinșele nișș sînt kș mșlt mai mari deksșt așștorșl ce ar fașe așeastș șșmș. Șșma dar ne fiind de așșș a mșldșmi toate trebșinșele, va da lok la mșldime de mșrșmși mi pșșnșeri. Sîntem de pșșere kș inșdatș ce o mșșșrș oare kare nș pșomite a așșșe la skonșl pentș kare este lșatș, trebșe a se arșnka mi a se lșsa alta. Dar nș inșkșșinșșm niș pronșșnșerea D-lși Brștiansș pentș o mare șșmș ce s'ar lșsa de la kasele pșblice, așeasta daka nș ar fi o glșmș în partea D-lși, nș am nștea niș inșr'șnș kinș a o lșsa de serioașș, ka șb nș-î fașem ne-drentșșire.

Streinii nș aș cășcatș drepturile!

Pe kit Rominiș nș vor inșgriși de đarra lor, pe kit vor lșsa-o pradș streinilor, ce nș aș niș șn drept inșt'insă; pe atita, o șșșnem pozitivmente kș, đarra are a merșe mi mai rșș, kș drentșrile lor vor fi kș deșșvșrșmire kșlkate, inșterșe, kș, inșr'șn kșvint đarra Romișș va peri.—

Peș đșrșile inșr'adevșrș, șșim kș se pșșșđesk mi ele, inștokmai ka mi inșividușlș; dar trebșe șb mai adșogșm, kș o đarrș kare pșere, fșkînd tot ce 'i a fost posibilș a eșista, niș odatș konșșinșa sa nș o mșșrș nș o șșrmentș kș, *nere dșne voinșa mi karrivisłș șeș*; mi kș așeastș peričișne nș pșvine de kit dintr'o adevșratș șirkșmștanș inșiduenđinș de voinșa sa, din kiar voinșa șșpșremș, ka șb zicem așa.

Đarra Romișș inșș, daka va peri, transformîndș se în đarrș streinș, nș pșere, niș din vre-o șirkșmștanșș neatșrnatș de voinșa ei, niș kș deșișișnea lși D-zeș este inștrș așeasta; și ea va peri nșmai dintr'o kșratș neglișșenđș ce avem noi toși Rominiș pentș șșșșinșerea ei, pentș șșșșinșerea drentșrilor noaștre.

Și iatș ce ne șilește a zice așeasta:

Am avșt okazișne a tratta, inșr'șnșlș din nșmerile șestș ziarș*, deșnșre șestășnea de natșralizașione, mi am vșșt kș leșile noaștre admittș, inșr'șn kinș pozitivș prinșinșlș kș, streinșlș șure a deveni pșmînteanș, șure amș dobîndi inșișenatșlș, katș mai inștiș a se șșșșne konđișionilor pșskrișe pentș natșralizașione; am mai vșșt așemenea, kare șșnt așeste konđișionș, mi în fine, am konkîșș, kș niș șn strein, fșrș eșșenđișne, nș poate inștra în drentșrile noaștre, mai inainte d'a se gșsi rezînd așeste konđișionș.

Ei bine! aratș-ni-se akșm, de kștre ori-șine ar fi, daka ștreiniș kîșl aștșzi se bșkșrș de drentșrile noaștre, kîșl aș pșoprietșși teritoriale, aș inșependinștș vre-șna din așeste konđișionș? — Este mare nenoroișre a vedea kș litera leșei dișșșne inșr'șn felș, mi pșaktika șrmeașș inșr'alfelș.

Presșșind akșm kș o șeats de streini ar veni în

*) No. 4 ziarșlș Dimbovișa.

dar, mi kã, fãrã nici o proibiþie, ar fi liberi a kãm-
pãra toate pãmînturile noastre; a kã va fi kãlna oare
kînd ne nesimþite ne vom vedea esnelmi din patria no-
astrã? Esnelisirea noastră, va proveni ea oare dintr'unã
kazã neatîrnat de voinþa noastră, saã kã aþeasta este dis-
pozitiunea lãi D-zeã? — Nã, negremit.

Esnelisirea noastră, va proveni din voinþa noastră
dîn nefingrijirea noastră, din kiar tiklomia noastră; kã
kã legea în mãmã, kã pãtere d'a o pãne în lãkrãre, ne
am smilitã înainteã streinãlã, mi l'am lãsatã a ne kãlka
în pãcioare drentãrile noastre sînte, drentãrile noastre
strãmomestã!

Dar iatã ce zikã zniã streinã, kare aã proprietãrã
nemimkãtoare la noi; kã, de mi intr'adevãrã nã aã in-
denlinit kondiþiunile pentrã pãmîntenie, ka sã poatã a-
vea o proprietate nemimkãtoare aþi, dar kã toate astea
proprietatea de kare se bãkãrã 'i este provenitã din mos-
tenire, din donaþiune, din legatã de la zniã Romîniã, mi
sãre aþeasta infãþimeazã kiar mi titãla ce 'i konstatã a-
þest drentã. Mãi adãogînd kã ce lepe ar fi aþeia kare
sã pãoibe ne zniã romîniã, a faþe ori-þe va voi kã bãnãri-
le sale, a le dãrãi kiar mi la streinã.

Noi la aþeasta, le rãspundem, kã intr'adevãrã drent-
ãl de proprietate, este þelã mãi întinsã drentã sãrã lã-
kãrãlã, mi kã prin zmare proprietãrãlã lãi poate dispãne
ori-kãm va voi de dînsãlã; dar kã toate aþeasta mi dîn-
sãl tot este sãrãsã la oare kare limite: asfelã leþea a-
þeia kare ar permite Romîniãlã a dãrãi nemimkãtorãl seã
streinãlã, ar fi o leþe kã totãl nepolitikã mi fãrã þelã
mãi pãgînã spirit de konservãþiune, tînzînd a pãfãþe din
þara Romîneaskã, o þarã de deosebite felãri de naþiuni,
zniã tãrnã alã lãi Babelã, ka sã zicem ama. Þelã pãgînã
noi ne felicitãm kã n'avem o asemenea lege; þarra Ro-
mîniã nã se aflã kã nici zna din þãrile streinilor intr'o
asemenea reciprocitate. Din kontra, leþile ei pãrevãdã kã,
streinãlã ce ar voi sã se bãkãre, de zniã drentã civilã kiar,
tot trebã se îndenlineaskã oare kãm kondiþiunile de na-
tãralizaþiune; kãrã a dobîndi þine-va, printr'o moutenire,
saã printr'o donaþiune o proprietate teritorialã, este a se
bãkãra d'zniã drentã civilã.

Þiã kînd noi ne am înlãþãra din kalea aþestã leþi,
mi am zma kontrãriãlã, nã nãmãi kã am paraliza leþea
pentrã pãmîntenire, dar inkã am offeri zniã dremã destãlã
de largã streinãlã a veni la proprietãrãle noastre.

Trebã dar sã rãnemã odatã kã aþeastã indolen-
þã, sã mãi dãm la o parte moliciunea, mi sã kãrãm la
þinerea kã sîngenie a drentãrilor noastre, a drentãrilor
strãmomilor nostri.

Ce kãrãm streinãlã aþela kã proprietate nemimkã-
toare în þarã? Întrebãtã-l-a þine-va de rezneþte mãi in-
tãrã kondiþiunile zniã pãmîntenit?

Dar streinãlã þelã-l-altã ce se vede proprietãrãlã ne
atãtea momãi, mi kare, în pãroþesele sale kã romîniã pen-
trã proprietãrãlã, pretinde a fi kemat prin konslatãlã pro-
teþãriunei sale?

Nã este oare anormalã ka sãrãsãlã znei jãridik-
þiuni de dîn afarã sã aþbã proprietate teritorialã în þa-
ra noastră? La ce dar ne mãi nãmimã mi noi kã formãm
o societate, la ce mãi zicem kã avem leþi, mãi bine es-
se sã le rãnemã mi sã le arãnkãm în fokã de vreme ce
sãntem ama de nepãrãtori în pãnerea lor în lãkrãre!

Aþeasta nã este treaba zniã proffetã a o
sãþne kã, þarra noastră în kãrînd, va fi pãrdãtã, konle-
mitã de streinã; aþeasta este treaba ori-kãrã omã kã
raþionament, kare avînd în vedere astãrã dessele invãziuni
streine, zãrãmtoare drentãrilor noastre, konkide prin a-

nalogie kã nã neste mãlt timã, Romîniãlã nã va mãi a-
vea o palmã de pãmînt mãkar, assãrã kãria sã se ma
nãmeaskã mi ellã proprietãrã, mi ne kare la moartea sa
s'o transmigrã descendentilor seã.

Þrin zmare vedem kã rãlã ce ne amerindã es-
te iminent; mi nã mi amã patria sa, mi nã este romîniã,
aþella, kare prîvind aþestã rãã kã indifferindã, n'ar kãr-
ta sã 'lã stîrneaskã, þi l'ar lãssa, din kontra, sã se in-
rãdãþineze mi mãi mãlt, sã 'mi ia zniã avînt mi mãi mare.

Astãrã sãbã legislaþiunea sãbtã kare sãntem nãmã,
libertatea defensivã drentãrilor noastre ne este prokie-
matã, garantatã, nimini nã ne mãi poate kãlka nici zniã
drentã alã nostrã, kãrã, o mikã kãlkare astãrã, este okri-
mã din þelle mãi mari, o krimã karakterizatã.

Dar sã nã fie aþeasta nãmã în litterã, sã nã fie
nãmã nimte vorbe frãmose, sã kãrãm a le pãne mi în
praktikã, sã kãrãm a proffita de dînsele. —

Destãlã þarra noastră, sãbtã regimãlã boeresk, sãbtã
regimãlã servilã, s'a vãitatã mi a sãferitã adînkã kãlka-
rea flagrantã a drentãrilor ei, destãlã a fostã sfîmiatã;
mãi þinã mi ea akãm la essistindã mi pãroþimãrea ei,
mãi þearã mi ea akãm respektarea drentãrilor ei!

Aþa dar sãbskrissãlã, nekînd de la prinþinãlã kã,
ori-þine are zniã drentã trebã sã aþbã mi o datorã, este
de opinãþie, ka ori-þe streinã are vre zniã drentã în þa-
ra noastră, trebã ka, printr'o konsekvingã, sã fie sãr-
pãrã mi la 'ndatorãri.

Aþeste îndatorãri, dãmã dînsãlã, sãnt: ka streinãlã
proprietãrã în þarã, sã renãþie mãi întãrã la proteþãri-
nea sa (de nã va fi sãbtã vre o proteþãriune), mi apoi a
rezniã kondiþiunile þerãte de lege assãrã pãmîntenirei;
kãrã nãmã kã kîndã aþesta, ellã se poate bãkãra de pro-
prietatea sa.

Þiã þeea ce ne faþe a zice aþeasta este kã, nã ne
vine a kãrede sã se gãseaskã þarã, în kare zniã streinã,
înainte d'a se rekãnoamte de legile aþei þãrã, ka fãkînd
parte din membriã sãi, sã poatã intra în drentãrile kare
nã sãnt akkordate dekit nãmã de persoana aþelor mem-
briã.

Kã alte kãvinte znde s'a mãi aszit ka þine-va sã
aþbã drentãri de ori-þe natãrã ar fi, în Franþa, în Italia,
în Aþstria, saã ori znde, mãi 'nainte d'a fi Franþezã, I-
talianã, Aþstriakã, mãi înainte d'a faþe parte, d'a fi re-
kãnoskãt de þarra aþeia kiar, znde voeþte a eserþita a-
þeste drentãri.

Iatã kit este de þrejãdãþabilã, nepãsãrea Romã-
nilor pentrã þarra lor!

Lãssãm dar în deliberaþiunea fie kãrãia, eminen-
þa aþestã reã, mi tot de odatã rãgãm ne þei konpe-
tingã, a lãa þelle mãi effikãþe mãsãri în pãvenirea mi
stîrnirea lãi; kare mãsãri, pentrã prezentã, între altele,
notã fi mi aþellea kare le am mãi zisã, pãrkãm d'a se
þere intr'unã kîndã obligatoriã de la fie-kare streinã ce se
aflã proprietãrã în þarã, a se sãrãþne regãlilor pãreskrise
pentrã pãmîntenire, lepãdîndãse mi de ori þe proteþãri-
ne esterioarã; iar pentrã viitorã, d'a se pãzi striktã a nã
se mãi þrijmi nici zniã streinã la esserþivãlã veri-zniã
drentã allã þãrã, kãvenit nãmã membrilor seã, mãi îna-
inte ka aþestã streinã, sã fie rekãnoskãt legalã de þarã
ka pãmînteanã, ka membrã allã seã.

Ioan I. Pallã.

Sîntã akãm þinã anã de kînd Italia avea okiã agîntãþi
assãrã Orientãlã znde se angageasse o lãntã mare între prinþi-
niãlã pãgressãlã mi trekãtãlã, între lãminã mi întãnerekã. Prin-
þinãlã Dansãlãlã kare eraã mãrãl de diskordie aã pãvenitã în

